

அட்டகாசமான பாடல் ஒலிக்க அதிரடியான பின்னணி இசையுடன் கலர் கலராக உடலை அணிந்து ஒரு நபர் குழு நடனம் ஆட கதாநாயகன் திரையில் தோன்றும் ஆரம்பக் காட்சி. ஓடும் காரின் கதவை பிடித்து எடுத்து எதிரிகளை அடித்து நொறுக்கும் நாயகனின் ஆற்றல். ஆகாயத்தில் பல்பி அடித்து ஒரு கும்பலையே துவம்சம் செய்யும் நாயகனின் வீரசாகசம். கிராமத்துப் பின்னணியிலான கதையாக இருந்தாலும், பனி நிறைந்த சுவிஸ் மலதை தொடர்களில் நாயகன் மட்டும் குளிரும் குப்பாதுகாப்பு உடலை அணிந்து நாயகியை கறைந்த ஆடையில் ஆட விட்டு, ஓட விட்டு பாடும் கனவுப் பாடல்கள், தந்தை, பெரியவர்களை „வாடா போடா..” என்று இழிவுபடுத்தும் நகைச்சுவைக் கண்ணாடிகள், இப்படி பல இத்தியாதிகள் எதுவும் இன்றி ஒரு தமிழ்ப் படத்தை வரூட இறுதியில் பார்த்தனே. புதுமுக இயக்குனர்களின் ஆற்றல்கள் சமீபகாலமாகத் திரையில் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்திருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

பாலாஜி கே. குமாரின் இயக்கத்தில் 2013 இறுதியில் வளிவந்த „விடியும் முன்” திரைப்படம் பார்த்த பொழுது எனக்கு மறே கபறிய எண்ணங்களே வந்து போனது. வர்த்தகரீதியாக இத்திரைப்படம் வற்றிப் பெற்றிருக்கும் எனப்பது தரெயாது. ஆனால் „விடியும் முன்” திரைப்படம், இப்படியான திரைப்படங்கள் இனிவரும் என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

படம் ஆரம்பிக்கும் பொழுது ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நாயகியும், சிறுமியும் இறுதிவரை ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். மழை பெய்யும் பின்னணி, இருட்டு என்று இரவில் ஆரம்பிக்கும் கதை, விடியும் போது அழகாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. விலமாதாவின் கதையை பின்னணியாகக் கொண்டிருந்தாலும் எங்குமே ஆபாசத்தைத் திணிக் காமல், விசத்ததைத் தராமல் அழகாகக் கதையை நகர்த்தும் முறை அழகா.

இரண்டு பண்களைத் துரத்தும் மின்று கும்பல்கள். ஒரு தாதா, விபச்சாரத் தரகர், அவருடன் இணைந்து ஒரு புகைப்படப் பிடிப்பாளர், தந்தையின் கொலையைக் காக அவர்களதைத் தடும் மகனும் அவனது அடியாட்களும் என்று இவர்களையை வதைத்து கதையை

ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதுவும் கதை ஒருநாளிலயே முடிந்து விடுகிறது. விருவிருப்பாக காட்சிகளை வதைத் திருந்தாலும் அமையாததான் கதை நகர்கிறது. அந்த அமையாத கதையை நகர்த்துவது தவையாக இருக்கிறது.

வசனங்களாகக் குறைத்து காட்சிகளை முன்னிலைப் படுத்துத்தியிருக்கிறார் பாலாஜி கதே. குமார். வசனங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் படத்தில் அழகுத்தமாக அவை பதிந்திருக்கிறது. பிஜாவின் நடப்பு நன்றாக இருக்கிறது. ஒரு விலைமாதுவாக, கவர்ச்சிகளைக் காட்டாமல் அந்தப் பாத் திரமாகவே மாறி இருக்கிறார். சிறுமி மாளவிகாவின் நடப்பில் குறைவு என்று சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லை. ஆனாலும் அவருடைய பாத் திரத்திற்கு அதிகப் பிரசங்கித் தனமான வார்த்தைகள் தவையே இல்லாமல் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது.

தரகராக அமரநீதின, புகைப் படப்பிடிப்பாளராக ஜான் விஜய், பணக்காரப் புள்ளியாக வினோத் கிசன், பிஜாவின் நண்பியாக வரும் லட்சுமி ராமகிருஷ்ணன் என்று சில நடிகர்களே படத்தில் இருந்தாலும் அனைவரும் நன்றாகவே நடித்திருக்கிறார்கள். உதிரியாக வரும் பாத் திரங்களும் நன்றாகவே வந்திருக்கின்றனர். அதிலும் கஞ்சா விற்கும் மித்தாட்டியின் கண்கள் பசும் அந்தக் காட்சி அற்புதம்.

இசை அமைப்பாளர் கிரிஸ் கோபாலகிருஷ்ணனின் பின்னணி இசை படத்தை விருவிருப்பாக நகர்த்துகிறது. பாடல்களில் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று அப்படியே விட்டு விட்டார்கள் என்று நின்கைக்கிறேன்.

படம் நகர்த்தையில் இப்படித்தான் முடிவு இருக்கும் என்ற ஊகம் எழுகிறது. ஆனாலும் பல முடிச்சுகளைப் போட்டு அவற்றை சூலப்பமாக அவிழ்த்து, பார்வையாளர்களை படத்துடன் ஒன்றிச் செய்து கதையை நகர்த்திச் செல்லும் அறிமுக இயக்குனர் பாலாஜி கதே குமாரின் முயற்சி வெற்றியடைந்திருக்கிறது.

சமுதாய விழிப்புணர்வுடனான ஒரு திரில்லர் திரைப்படத்தை அதுவும் தமிழில் தந்த பாலாஜி கதே குமார் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.